

Psalm 90:12

“Leer ons also onze dagen tellen dat wij een wijs hart verkrijgen”

1 onze dagen

2 Gods genade

3 wijze harten

Gemeente,

Wij hoorden de namen van hen die dit jaar overleden. Meerdere families werden dit jaar omringd door het sterven. Moesten de gang naar het graf maken. En we beseffen dat anderen terugdenken aan geliefden die eerder en langer geleden hen ontvielen. Dan is er uiteindelijk geen familie waar de dood niet is binnengekomen.

Mozes wist wat dit is. Mozes, de man die het volk Israel door de woestijn geleid heeft. Maar meer dan eens werden velen van het volk door de dood weggenomen. In elk geval in Numeri 11, 21, en 25 lezen we daarvan. Dat er een plaag over Israel kwam en dat velen stierven. Bijv. na het murmureren van het volk over het manna, of na het gulzig eten van het vlees, of na hoererij. De namen van Tabh-era, Kibroth Taava, de koperen slang en Bileam herinneren eraan.

En na één van deze aangrijpende gebeurtenissen heeft Mozes Psalm 90 opgeschreven. Een gebed. Zo blijkt uit onze tekst. Staande midden tussen de doden. Geknield biddend deze woorden. En juist nu begint hij zijn gebed met het aanroepen van de HEERE: Gij zijt ons geweest een Toevlucht van geslacht tot geslacht. En dat woord Toevlucht betekent eigenlijk: woning. Moeten we bedenken: het was de tijd dat men in tenten leefde. Maar Mozes spreekt God aan als Woning. Een tent is kwetsbaar: één windvlaag en hij zakt in elkaar, een paar haringen losmaakt en hij valt in. Zo is ons leven. Een tent. Die vergaat, die inzakt. Maar Gij zijt HEERE de Woning. Die blijft. Die staande blijft. Als mensen wegvallen, blijft Gij Dezelfde. Van geslacht tot geslacht. Heerlijk als voorgeslachten dat mochten ervaren, als we dat weten van onze ouders, grootouders: zij hadden in God hun Toevlucht, Woning gevonden. Een eeuwige Woning. En als dan geliefde wegvallen, blijft de HEERE. Die zorgt meer dan een vader zorgen kan, Die troost meer dan een moeder troosten kan.

Deze God roept Mozes aan. Juist midden tussen de gestorvenen komt dit gebed in zijn hart. Blijkbaar kan de Heere dat gebruiken, het invallen van de dood, om ons te leren bidden als nooit tevoren. En kan

de HEERE ook deze oudjaarsavonddienst gebruiken om ons gebed te geven. Goed om in alle huizen rond kwart voor 12 vanavond deze Psalm te lezen. En dat zo mogelijk de man of/en vader daarna voorgaat in gebed.

1 onze dagen

Leer ons alzo onze dagen tellen dat wij een wijs hart verkrijgen. Dat houdt in dat op zich iedereen wel aan het tellen is. Want allemaal houden we jaren en maanden bij. Het jaar 2013 is bijna ten einde. Weer een jaar erbij geteld. We houden onze leeftijd bij: we tellen de jaren. Van ons huwelijk of van ons dienstverband. Tot een jubileum van 12,5 of 25 of 40 jaar. Sommige jongeren houden de maanden bij dat ze verkering hebben. En soms tellen we in dagen: de ziekenhuisopname duurt al 2 of 3 of 5 dagen, bij een baby tellen ouders soms de dagen: nu is hij 2 dagen, 3 dagen, 4 dagen. Dus tellen doen we automatisch. Dat zit in ons. Maar Mozes bidt dat wij op een bepaalde manier mogen leren tellen. Alzo.

Dat is bepaald door wat we lezen in vers 2 tot 11. Daar noemt Mozes twee tegenstellingen. De eerste van vs 2-6. Temidden van de graven en de overledenen komt de tegenstelling in zijn gedachten: God is de Eeuwige, van eeuwigheid tot eeuwigheid. En de mens is vergankelijk. Niet alleen in ouderdom geleidelijk aan naar het sterven toe, maar ook abrupt, plotseling. In een ogenblik, binnen één dag tijd, binnen één minuut soms zelfs. Dat is een hemelsbreed verschil met God, de eeuwige. En dat niet alleen, daar is een bepaald verband tussen. Dit verband: Gij doet de mens wederkeren tot verbrijzeling. Gij overstoomt hen. Dus: God doet dat. God bepaalt dat. Voor wij onze dagen tellen, heeft God ze geteld en vastgesteld. Wij tellen bij, steeds een dag, maand, jaar erbij. En God telt af, naar nul. En dan neemt Hij ons leven.

Dat is een les. Die elk sterven ons toeroept vanuit de Bijbel. God bepaalt en heeft bepaald onze dagen. Daar doen wij er niet één bij. Daar hebben wij niets aan toe te doen. Wij bepalen onze levenstijd, onze sterftijd niet. Dat doet God. Ook al ben je helemaal niet oud of ziek. Al voel je je helemaal niet levensmoe, al ben je jong en bruisend. Als God de hartslag op laat houden, keren wij weder tot verbrijzeling. Dat is een les: wij beschikken daar niet over: God kan dat elke dag, elk moment doen komen. Heden, gelooft Zijn Woord!!

Mozes noemt nog een tegenstelling, in de verzen 7 tot 11. Want je kunt denken: waarom doet God dat? Waarom gunt God mensen het leven niet langer? Waarom laat God mensen sterven? Vers 7-11 geven een tweede tegenstelling aan tussen God en mens. God is de Heilige, de Alwetende. En wij mensen zijn zondig. En God ziet dat. En daarom is

daar Zijn toorn. Zijn toorn van Zijn gekrenkte heilige Wezen. Waardoor Hij toornt over wie Hem in het gezicht slaat, Zijn wetten overtreedt, Zijn heerlijkheid krenkt, Zijn majesteit grieft. Daarom sterven mensen. Vanwege Zijn toorn. Vanwege onze zonden dus. Zo Gij in het recht zult treden en gadeslaan, verzamelen, op één hoop leggen onze ongerechtigheden, ook de heimelijke, wie zal dan bestaan? Dan is de dood zelfs nog maar het begin van de eeuwige dood. De voordeur van de eeuwige gescheidenheid van God, de voordeur van de hel: de plaats van Gods eeuwige toorn.

Dat is een les! Elk sterven roept ons toe in het licht van de Bijbel. God toornt over de zonde. Zonder zonden zou niemand hoeven te sterven. Waren wij geen zondaren, wij zouden nooit de dood zien, maar altijd durend leven. Zo goed is God wel! Maar wij zijn zondaren. En daarom roepen we Gods toorn op. En het leven verdraagt zich niet met Gods toorn. Dat is een niet met leven te verenigen iets: Gods toorn. Zou dat bedoeld worden met die oude uitdrukking: de Heere heilige deze roepstem aan ons hart? Dat ik beseft dat ik Gods toorn over me heen heb gehaald.

Alzo tellen. In het licht van deze twee tegenstellingen en lessen ga je anders tellen. Ga je je jaren anders bij elkaar voegen. Want dan tel je je dagen ten eerste als een geschenk. Een geschenk van God. God geeft het leven. God laat mijn hartslag en hersenfuncties blijven. Het leven is gave. Elk jaar, elke maand, elke dag, elke seconde. Geschenk van God. En: elk jaar is een wonder van Gods genade! Onverdiend geschenk. Wonder van Gods genade. Niet verdiend. Mijn zonden roepen Zijn toorn op die het leven wegneemt, en toch: ik mag leven. De dood verdient, het leven gekregen! Dan is elke dag een wonder. Dan gaat onze tekst leven dat je je dagen gaat tellen. Want elke dag is al zo bijzonder. Echt genadetijd! Uit genade ontvangen om van genade te leven. Om elke dag te beseffen. Twee dagen leven. 365 dagen leven. 3650 dagen. Dan ben je 10. 7300 dagen: dan ben je 20 Dankbaar en verwonderd. Elke dag dankbaar. Elke dag verwonderd. Kennen we dit tellen van onze dagen? . Eén dag leven is een wonder. Met geen goud te betalen. Maar stel je voor: elke dag een staaf goud, zoveel waard. Zoveel staven goud. En wat doe je ermee?

Leer mij zo tellen. Leer mij, bidt Mozes. Een gebed. En dat geeft twee dingen aan: dat Mozes beseft: dat doe ik van nature niet. Van nature beleef ik mijn dagen niet zo. Mijn jaren niet zo. Leef ik maar door. Ondankbaar en zonder verwondering. Vind ik het leven gewoon en erbij horen. En als er een kink in de kabel komt dan mopper ik, dan klaag ik, dan vraag ik me hoe dat kan. En ik leef door zonder te beseffen welk een schat mijn dagen zijn, welke waarde ze hebben. Maar de

HEERE geeft het. Hij leert dat. Dat is iets dat de Heere geven wil. Het is de Heere Die je zo leert leven en beleven. Dat wil Hij in je hart werken. Daar wil Hij om aangeroepen worden. Door u, door jou. En het is en wordt een levenslange les: om je dagen zo te leren tellen en beleven. Je krijgt het nooit onder de knie, elke keer weer is het een genade als je het zo beleven mag.

Dit tellen van onze dagen bedoelt Mozes. Dit is het tellen, de manier van tellen en beleven waardoor je een wijs hart verkrijgt. En wat is een wijs hart? Wat doet een wijs hart? Lees maar verder mee: dat bidt: Keer weder Heere. Tot hoe lange, hoe lang duurt dit nog dat Uw toorn zo woedt? Verzadig ons met Uw goedertierenheid. Laat uw werken gezien worden, Uw heerlijkheid. Uw lieflijkheid zij over ons. Het gebed om Gods genade.

2 Gods genade

Een wijs hart: smekend om Gods genade. In 4 bewoordingen: Uw goedertierenheid. Uw liefde en trouw. Laat die er zijn elke morgen, laat die ons verzadigen. Uw trouwe liefde van een Vader, Die Zijn kinderen liefheeft en verzorgt. Van een Vader, Die Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven. Van een Vader, Die Zijn eniggeboren Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven. Liefdevolle trouw van een Vader, Die Zijn kind nooit vergeet, nooit wegstuurt. Die blijft zorgen en opvoeden. Die volhoudt tot het einde toe. Die verdraagt alle nukken en zondigheden. Die thuisbrengt in het Vaderhuis.

Uw werk. Uw genadewerk. Laat dat blijken. Dat U doet aankomen in Kanaan. Toch, ondanks alle ontrouw en murmureren. Dat Uw werk blijkt: sterker dan de duivel, dan de verzoeking. Sterker dan onze zwakheid. Uw werk zodat de duivel nooit terughaalt, nooit terugkrijgt. Hoe hij het ook probeert, hoe dwaas en vatbaar ik ook ben: laat Uw werk blijken. Uw overwinnend, voleindigend werk.

Uw heerlijkheid. De glans van U. Iets van Uw heiligheid. In een leven van godsvrucht, van verdraagzaamheid, van volharding, van vrucht dragen, van belijden en getuigen, van dienen en kruisdragen. Uw heerlijkheid, laat die glansen van ons leven en van onze kinderen.

Uw lieflijkheid. Uw gunst. Uw vriend'lijk Aangezicht. Want dat is zoeter dan het leven. Als U Uw welbehagen laat blijken. Als U Uw gunst laat stralen in ons hart. Onder het Woord, aan Uw tafel, in het gebed. Vreugde, vrede, zaligheid in het hart stroomt.

En deze genade wordt ons aangeboden. In Jezus Christus. Want wonderlijk! Als wij zo Psalm 90 lezen dan kun je maar tot één conclusie komen: Jezus, het Kind van Bethlehem, hoeft niet te sterven en zal niet

sterven. Want Hij is God. En God is eeuwig, onvergankelijk. Onmogelijk dat Hij sterft. God kan niet sterven. Maar: Jezus is God én mens. Om te kunnen sterven is Hij mens geworden. God én mens ineen. Hoe dat kan? Onmogelijk. God is eeuwig, onvergankelijk, kan niet sterven. De mens is sterfelijk, vergankelijk. Tegengesteld. Dat kan niet: maak eens iets wat vierkant en rond tegelijk is, hard en zacht tegelijk. Niet hier hard en daar zacht maar overal én hard én zacht: onbestaanbaar. Maar Jezus is God en mens ineen. Om te kunnen sterven. Maar: Hij hoeft niet te sterven. Want Jezus had geen zonde, was heilig ontvangen geboren en nooit gezondigd. Dan hoeft Hij niet te sterven, dan rust Gods toorn niet op Hem. Toch is Hij gestorven onder Gods toorn. Wie kent de sterkte van Uw toorn en Uw verbolgenheid naardat Gij te vrezen zijt? Dat is er Eén: Jezus Christus, het Kind van Bethlehem. Hij kent de sterkte van Gods toorn als Hij uitroept: Mijn God Mijn God waarom verlaat Gij Mij. Hij draagt die toorn plaatsvervangend. Als Borg, Middelaar. Om te kunnen ruilen met zondaren. Hij heeft goedertierenheid, lieflijkheid en heerlijkheid. Wij hebben schuld, toorn en vloek. En in de prediking komt het aanbod. In de prediking wil Hij ruilen: geef Mij je schuld, zonde, toorn en vloek. En Ik geef je goedertierenheid, lieflijkheid en heerlijkheid. Wat is daarop uw antwoord, jouw antwoord?

Heere, geef mij Uw genade, Uw werk, Uw lieflijkheid, Uw goedertierenheid, Uw heerlijkheid, of ik sterf in eeuwige verlorenheid weg. Daar gaat het om!

3 wijze harten

Daar gaat het om. Wie zijn dagen goed leert tellen, die bidt om genade. Om deze genade. Dat is alles waard, dat moet je hebben. U ook, jij ook? Kijk, als je op je eigen manier telt, dan kom je niet verder dan: ik hoop dat ik een lang leven mag hebben, als je 80 bent, hoop je 85 te worden, als je 85 bent wil je 90 worden, en dan 95, 100. Dan verlang je naar een gelukkig leven: veel geluk, gezondheid, mooi inkomen, goede band met kinderen en elkaar, dat is toch het mooiste? Gezondheid is toch de grootste schat? En als dat het niet meer is, dan wens je nog een leven zonder pijn, een sterven zonder pijn. Zodat je kunt zeggen: 'k heb een mooi leven gehad. 'k Heb ervan genoten. Jammer dat het niet langer duren kon, maar het was mooi. Is dat ons doel? Ons gebed? Gebed van een onwijs hart, een dwaas hart.

Wie zijn dagen recht leert tellen, in het licht van Gods eeuwigheid en heiligheid die zal bidden: is er nog een middel om de straf te ontgaan en tot genade te komen? Want daar gaat het om! Wat baat me lang en mooi en zonder pijn als het onder Gods toorn is en Hij he eens wegneemt en dan.....? Wat baat het me dan? Dan is een jonggestorven verbondskind beter af dan ik. Want dat beerft de hemel

en zal Gods goedertierenheid, werk, heerlijkheid en lieflijkheid eeuwig zien, en ik niet. Daar gaat het om! Gemeente, gasten, hiertoe worden we elke dag genodigd. Daarom is elke dag zo kostbaar. Geschenk, onverdiend geschenk om tot Christus te kunnen komen. Elke dag is er één. Hoeveel liet u er al voorbijgaan? Wat deed u met dat kapitaal aan dagen? Nog nooit gebruikt om Jezus te zoeken? Voorbij laten gaan, ongebruikt gelaten? Uitstel is zo gevaarlijk. Want er komt een dag dat het je wordt afgenomen. Al die goudstaven, al die dagen. Je sterft. En je gaat voor eeuwig verloren. Wat is een dag waard? Vraag het hen die in hel zijn: als ze nog één dag zouden kunnen krijgen, ze zouden er alles voor over hebben. Wat is één dag waard? Tijd om tot Christus te komen. Om genade: goedertierenheid, lieflijkheid, werk en heerlijkheid.

Gemeente, omringt door het sterven, ook als gemeente, hebben wij onze dagen zo leren tellen dat wij een wijs hart kregen? Dan is het sterven van karakter veranderd. Dan is het de voordeur van de eeuwige heerlijkheid geworden. Wat een vreugde en dankbaarheid waar we zo onze geliefde herinneren mogen. Zult u, zul jij volgen? Dan komt de tijd dat de dagen overgaan in de eeuwigheid. De morgenstond, de nieuwe dag de eeuwigheid. En God zal ons verzadigen met Zijn goedertierenheid. Verzadigen, zo vol, een eeuwigheid lang. Zijn werk zal blijken: Zijn overwinning, Zijn trouw. Zijn heerlijkheid zal geopenbaard worden: heiligheid, zaligheid en vreugde straalt van ons af. Zijn lieflijkheid wordt getoond: Zijn eeuwige, verkiezende liefde, De Bron van Zijn eeuwige welbehagen. Uit louter genade, in Christus, uit zovelen, uitverkoren. Eeuwig, eeuwig. Mag u, mag jij het al weten? Maar blij vooruitzicht dat mij streelt. Dan kun je soms de dagen aftellen. Af willen gaan tellen: Heere, hoeveel zijn het er nog, hoe lang duurt het nog? Nog 365, nog 180, nog 7, nog één?

Leer ons alzo onze dagen tellen dat wij een wijs hart verkrijgen.

Amen